İman Nimeti
Gönderen Kadir Hatipoglu - Nisan 10 2019 03:00:00

Muhterem Müminler!
Bugünkü sohbetimizde iman nimetinden bahsedeceğiz. Muhterem Müminler!   Yüce Rabbimiz bizleri Hz. Muhammed’in ümmeti olarak yaratmıştır. Bu bir nimettir. Hz. Muhammed peygamberlerin en faziletlisi ve en üstünü olduğundan Hz. Muhammed’in ümmeti de ümmetlerin en üstünüdür. Buna layık olmaya çalışalım. Hz. Adem şöyle demiştir : “Allah bana vermediği dört şerefi Ümmet-i Muhammed’e vermiştir; 1.   Benim tevbemin kabulu Mekke’de oldu. Ümmet-i Muhammed’in ise her yerde tevbesi kabul olunur. 2.   Ben isyan ettiğimde elbiseli idim. Beni çıplak yaptı. Ümmet-i Muhammed ise çıplak olarak günah işler. Allah onları giyindirir. 3.   Ben Allaha isyan ettiğim vakit Allah benimle zevcemi ayırdı. Ümmet-i Muhammed ise isyan eder, Allah onları yine zevcelerinden ayırmaz. 4.   Ben cennette isyan ettim, oradan çıkarıldım. Ümmet-i Muhammed ise cennetin dışında isyan eder. Tevbe edince Allah onları cennete koyar.” Her peygamber Hz. Muhammed ümmetine imrenmiş ve gıbta ile bakmıştır. Hz. Peygamber buyurdu ki “ Miraç gecesinde Hz. İbrahim ile görüştüm. Bana dedi ki: Ya Muhammed! Ümmetine selam söyle ve de ki: Cennetin toprağı latiftir ve suyu tatlıdır. Lakin ağaçları yoktur. Ona ağaç fidanları diksinler. Onun fidanları şudur: سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ” [[1]] Bu güzel zikir müminlere hediye edilmiş, mizanı dolduracak bir zikirdir. Hz. Muhammed’in ümmeti seçilmiş, nimetlerle donatılmıştır. Peygamberimiz buyurur ki “Müminin durumu gıbtaya, imrenmeye değer. Her işi onun için bir hayırdır. Bu durum sadece mümine hastır. Ona memnun olacağı bir şey gelse şükreder. Bu ise hayırdır. Bir zarar gelse sabreder. Bu da onun için hayırdır.”[[2]] Mümin her halinde kazançlıdır. Sabrında da şükründe de… Allah bu ümmete ne büyük nimetler ihsan etmiştir. Kutsi hadiste Rabbimiz buyurur ki “ Kulum bir kötülük düşündüğünde onu yazmayın. O kötülüğü işlerse bir kötülük olarak yazın. Bir iyilik düşünür de onu yapmazsa ona bir iyilik yazın. O düşündüğü iyiliği yaparsa ona on katı sevap yazın.”[[3]] Bu ümmete verilen özel bir nimettir. Allaha kul olanlar bu derece kıymetlidir. Padişah ne kadar büyük olursa hizmetçisi de o kadar büyük olur. Hasan-ı Basri çarşıya çıkmış, bir dükkana oturmuş. Bakmış ki bir adam çarşıda elini, kolunu sallayarak gururlu bir şekilde geziniyor. Hasan Basri soruyor “ Bu kimdir bu kadar gururlu, ellerini, kollarını sallaya sallaya yürüyor?” Orada bulunanlar “Bu şahıs padişahın hizmetçisidir, onun için böyle yürüyor.” diyorlar.

Bunun üzerine Hasan Basri “ ben de sultanlar sultanı Allahın kuluyum. Ben neden bu adamdan daha iyi yürümeyeyim?” dedi ve çarşının içinde ellerini, kollarını sallayarak bir müddet gezindi. Allah, Miraç gecesi Peygamber Efendimiz’e şöyle buyurmuştur “ Ya Muhammed! Senin ümmetini sona koydum. Kabirde çok beklemesinler diye. Senin ümmetinin ömrünü kısa yaptım. Çok yaşarlarsa günahları çok olur. Senin ümmetine hastalıkları verdim. Tevbekar olsunlar diye.” Diğer ümmetler binlerce yıl kabirde yattıkları ve günahkar olanları azap çektikleri halde bu son ümmet az bir süre toprak altında kalacaktır. Allah, Hz. İsa’ya şöyle vahyetti “ Ya İsa! Ben senden sonra öyle bir ümmet getireceğim ki onlar sevdikleri bir şeyle karşılaşırlarsa Allaha hamd ve şükrederler. Hoşlanmadıkları bir şeye rastlarlarsa sabrederler. Ve Allahtan ecir beklerler. Bunların ilimleri ve hilimleri yoktur.” Hz. İsa sorar “ Ya Rabbi! İlimleri ve hilimleri olmadığı halde onlardan bu işler nasıl sadır olabilir?” Cenab-ı Hak şöyle buyurur “ Onlara kendi ilmim ve hilmimden ihsan ederim.”[[4]] Mümin Allahın güvencesindedir. Mümin her anda Rabbine sığınır. Namaz ile Allahtan yardım diler. Rabbimiz buyurur ki “ Ey iman edenler! Sabır ve namaz ile Allahtan yardım dileyin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.[[5]]   Peygamber Efendimiz, kendisini herhangi bir şey üzecek olursa namaz kılardı. Şaşkınlığı önlemek, heyecanı yatıştırmak, ani karar ve zararlı harekete kalkışmamak için en güzel tavsiye budur. İmam-ı Gazali diyor ki “ Namazın secde ve rükusunda organların hareketiyle hissedilen lezzetler dünyevi bir his olduğu için dünyaya izafe edilmiştir. Kul bazen ibadetiyle öylesine ünsiyet eder ve ondan öyle lezzet duyar ki ibadet etmesine engel olunması ona en büyük cezalardan biridir.” Peygamberimiz, Sevban’a şöyle buyurmuştur “ Çokça secde yapman gerekir. Zira sen secde ettikçe her secden sebebiyle Allah dereceni arttırır. Onun sebebiyle günahlarını döker.”[[6]] Muaz b. Cebel diyor ki “ Namaz bir ölçü ve tartı aleti gibidir. Kim ölçüde hakkı yerine getirirse Allah ona hakettiğini tam olarak verir.” İbadetlerimizde, günlük işlerimizde buyrulan şartlara riayet etmezsek “ Yazıklar olsun sana. Hile yaptın.”[[7]] ayeti kerimesi bir tokat gibi yüzümüze vurulur. Demek ki biz her işimizi, her ibadetimizi huşu ve huzur içerisinde yapmamız gerekir. Bu ümmetin vasfını, iman ehlinin özelliğini Allah şöyle açıklar “ Müminler ancak Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allahın ayetleri okunduğunda imanlarını arttıran ve yalnız Rablerine dayanıp güvenen kimselerdir.[[8]] Mümin beş güçlük arasındadır:
1.   Karşısındaki mümin kendisine haset eder.
2.   Münafık, gizli düşmanlık besler.
3.   Kafir, kendisiyle savaşır.
4.   Şeytan saptırmaya çalışır.
5.   Nefsi ise kendisi ile çekişir durumdadır. Bunların neticesinde ise büyük mükafat vardır “ Rabbinin makamına varmaktan korkan ve nefsini kötü arzulardan uzaklaştıranlara gelince şüphesiz onların barınağı ancak cennettir.[[9]] Kul bir günah işlerse Allah dört hasletle ona nimet verir:
1.   Rızkı ondan menetmez.
2.   Sıhhati men etmez.
3.   Günahını meydana çıkarmaz.
4.   Acele olarak cezalandırmaz. İman ile süren bir ömür, mümin olarak yaşanan zaman da ayrı bir nimettir. Mümin,

imanla ağarttığı saçlarıyla bile nurlanır. Hz. İbrahim ilk misafir ağırlayan, ilk sünnet olan ve ilk bıyığını kesenlerden olduğu gibi saçında ilk aklık görülen de Hz. İbrahim’dir. Ak saçları görünce “ Ya Rabbi! Bu nedir?” diye sorunca Allah ona “ Bu vakardır ya İbrahim!” buyurmuştu. Hz. İbrahim de şu duada bulundu “ Rabbim! Öyleyse vakarımı arttır.”[[10]] Müminler için dünyada verilen nimetler cennettekilere nazaran verilecek olan nimetlerden çok azını teşkil etmektedir. Cennette müminlerin nimetler içinde olduklarını görenler çok üzüleceklerdir. Diyeceklerdir ki “ Ah keşke dünyaya bir kere daha dönebilsek de müminlerden olsak.”[[11]] İman nimeti büyük bir nimettir. Dünyada bu nimete mazhar olanlar bahtiyar kimselerdir. Gönüllere doğan bu güneş her şeyi nurlandırmaktadır. Rabbimiz buyurdu ki “ Gerçekten size Allahtan bir nur, apaçık bir kitap geldi.”[[12]] İnanmak en büyük meziyettir. Şairin dediği gibi “ İmandır o cevher ki ilahi ne büyüktür./İmansız olan paslı yürek sinede yüktür.” İman ettiğimiz için ne kadar şükretsek azdır. İman ile şereflenmek ebedi hayatın garantisini elde etmektir. Tabiinin meşhurlarından ve büyüklerinden Muhammed b. Kab der ki “ Cehennemliklerin dört duası, isteği olacak. Allah bu dört isteklerinin dördüne cevap verecek, beşincisini yaptıklarında bir daha konuşamayacaklardır.” 1.   Birinci olarak şöyle derler “ Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Biz de günahlarımızı itiraf ettik. Bir daha bu ateşten çıkmaya yol var mıdır?”[[13]] Allah onlara şöyle mukabelede bulunur “ Bu sizin tek olan Allaha çağrıldığınız zaman inkar etmeniz sebebiyledir. Allaha şirk koşulunca inanıyordunuz. Artık hüküm yüce ve büyük olan Allaha aittir.”[[14]] 2.   İkinci olarak şöyle yalvarırlar “ Yakın bir müddete kadar bize süre ver de senin davetine uyalım ve peygamberlere tabi olalım.[[15]] Allah onlara şöyle cevap verir “ Daha önce sizin için bir zeval olmadığına yemin etmemiş miydiniz?”[[16]] 3.   Üçüncü olarak da şöyle yalvarırlar “ Rabbimiz! Bizi buradan çıkar, yapmış olduklarımızdan başka salih amel yapalım.”[[17]] Allah buna cevap olarak şöyle buyurur “ Biz size düşünüp ibret alacak, gerçeği görecek kimsenin düşüneceği kadar bir ömür vermedik mi? Hem size peygamber de gelip uyardı. Öyleyse tadın azabı. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.”[[18]] 4.   Dördüncü olarak da kafirler ve günahkarlar suçlarını itiraf edeceklerdir “ Rabbimiz! Azgınlığımız bizi atletti. Biz bir sapıklar topluluğu idik. Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer bir daha ettiklerimize dönersek artık belli ki biz zalim insanlarız.”[[19]] Allah şöyle buyurur “ Alçaldıkça alçalın orada. Bana konuşmayın artık.”[[20]] Artık bu emirden sonra bir daha asla konuşmazlar. Bir daha da konuşmaya yüzleri kalmamıştır. Dünya hayatında iken Allah birtakım uyarıcılar göndermiştir. Peygamberler göndermiştir, akıl gibi bir nimeti vermiştir, ihtiyarlık bahşetmiştir. Ve dünya hayatının ne kadar fani olduğunu gösteren yakınlarının ölümünü göstermiştir. Fakat insan bu uyarıcıların hiçbirine aldırmazsa küfür içerisinde yaşayıp imansız olarak ölebilir. İman nimetinden mahrum olanlar dünya hayatında müminlerle alay ederler. Müslümanın giyimiyle, sakalıyla seccadesiyle, takkesiyle alay ederler. Bu dünya hayatında hep böyle olmuştur. Ahrette ise bunun tersi olacaktır. Allah son noktayı şöyle koyar “ İnkar edip kafir olanların dünya hayatı süslendi. Bu

yüzden onlar iman edenlerden bazısı ile alay ederler. Oysa iman edip Allahın azabından korunanlar kıyamet gününde onların üstündedir.”[[21]] Rabbimiz ibadetlerimizi kabul eylesin. İmanımızda bizleri sabit kılsın. Ayağımızı kaydırmasın. İman eden, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye eden kullarından eylesin.

[1] Ahmed b. Hanbel, Müsned: 6/425 [2] Müslim, Zühd: عجبا لامران امره كله له خير و ليس ذلك لاحد الا للمؤمن ; ان اصا بته سراء شكر فكان خيرا ; و ان اصابته ضراء صبر فكان خيرا: Aceben lil emril mümini inne emrahu küllehü lehü hayrrun ve leyse zelike liehadin ille lil mümin. İn esabethu serra e şekera fekene hayran. Ve in esabethu darra e sabera fekene hayran. [3] Müslim:8/486: اذا هم عبدي بسىءت فلا تكتبوها عليه . فان عملها فاكتبوها سيءة و اذا هم بحسنة فلم يعملها فاكتبوها حسنة فان عملها فاكتبوها عشرا: İze hemme abdi biseyyietin fele tektübühe aleyh. Fein amelihe fektubuhe seyyietin ve ize hemme bihasenetin felem ya’melhe fektubuhe haseneten fein amelihe fektubuhe aşran. [4] Müsned: Onlara kendi ilmimdem ve hilmimden ihsan ederim: اعطيهم من حلمي و علمي : U’tihim min hilmi ve ilmi. [5] Bakara, 153: ىيا ايها الذين امنوا استعينوا با لصبروالصلوة ان الله مع الصابرين [6] Müslim: عليك بكثرة السجود فانك لا تسجد لله تعالي سجدة الا رفعك الله بها درجة و حط عنك بها خطئة : Aleyke bikesratissucudi feinneke le tescudu lillehi teale secdeten ille rafeakellahe bihe deraceten

ve hatta anke bihe hatieten. [7] Mutaffifin, 1 : ويل
للمطففين [8] Enfal, 2:
إِنَّمَا
الْمُؤْمِنُ&#16
08;نَ الَّذِينَ
إِذَا ذُكِرَ
اللّهُ
وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا
تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ
زَادَتْهُمْ
إِيمَانًا
وَعَلَى
رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُ&#16
08;نَ [9] Naziat, 40-41:
وَأَمَّا
مَنْ خَافَ
مَقَامَ
رَبِّهِ
وَنَهَى
النَّفْسَ
عَنِ
الْهَوَىفَإ&#16
16;نَّ
الْجَنَّةَ
هِيَ
الْمَأْوَى [10] Muvatta
[11] Şuara, 102: فَلَوْ
أَنَّ لَنَا
كَرَّةً
فَنَكُونَ
مِنَ
الْمُؤْمِنِ&#16
10;نَ [12] Maide, 15: قَدْ
جَاءكُم
مِّنَ اللّهِ
نُورٌ
وَكِتَابٌ
مُّبِينٌ [13] Mümin, 11:
قَالُوا
رَبَّنَا
أَمَتَّنَا
اثْنَتَيْنِ
وَأَحْيَيْت&#16

14;نَا
اثْنَتَيْنِ
فَاعْتَرَفْ&#16
06;َا
بِذُنُوبِنَ&#15
75; فَهَلْ إِلَى
خُرُوجٍ مِّن
سَبِيلٍ [14] Mümin, 12:
ذَلِكُم
بِأَنَّهُ
إِذَا دُعِيَ
اللَّهُ
وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ
وَإِن
يُشْرَكْ
بِهِ
تُؤْمِنُوا
فَالْحُكْمُ
لِلَّهِ
الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ [15] İbrahim,
44: اْ رَبَّنَا
أَخِّرْنَا
إِلَى أَجَلٍ
قَرِيبٍ
نُّجِبْ
دَعْوَتَكَ
وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَ [16] İbrahim. 44:
أَوَلَمْ
تَكُونُواْ
أَقْسَمْتُم
مِّن قَبْلُ
مَا لَكُم
مِّن زَوَالٍ
[17] Fatır, 37: ا رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا
نَعْمَلْ
صَالِحًا
غَيْرَ
الَّذِي
كُنَّا
نَعْمَلُ [18] Fatır, 37:
 أَوَلَمْ
نُعَمِّرْكُ&#16
05; مَّا
يَتَذَكَّرُ

فِيهِ مَن
تَذَكَّرَ
وَجَاءكُمُ
النَّذِيرُ
فَذُوقُوا
فَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِن
نَّصِيرٍ [19] Müminun, 106-107: قَالُوا
رَبَّنَا
غَلَبَتْ
عَلَيْنَا
شِقْوَتُنَا
وَكُنَّا
قَوْمًا
ضَالِّين
َرَبَّنَا
أَخْرِجْنَا
مِنْهَا
فَإِنْ
عُدْنَا
فَإِنَّا
ظَالِمُونَ [20] Müminun, 108: قَالَ
اخْسَؤُوا
فِيهَا وَلَا
تُكَلِّمُونِ [21] Bakara, 212: زُيِّنَ
لِلَّذِينَ
كَفَرُواْ
الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا
وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ
آمَنُواْ
وَالَّذِينَ
اتَّقَواْ
فَوْقَهُمْ
يَوْمَ
الْقِيَامَةِ